

Før sommerferien fik jeg følgende tilsendt af forældremedlem Anette A. Vegeberg.

LÅST INDE BAG TREMMER

Jeg er mor til Emil på 11 år og han er det man på Taleinstituttet kalder hård stammer, ordene sidder tit fast, og han bruger meget "vejr" til at snakke.

Egentligt havde jeg planlagt, at jeg ville skrive om Emil og hans stammen, der ligger helt tilbage til 3 års alderen. Skrive om det at leve med et barn der stammer og fortælle om de oplevelser vi som forældre har haft/har, hvordan vi ofte støder hovedet mod en mur i det sociale system, hvis vi ikke selv er på mærkerne, og en masse andre tanker. På en tidspunkt vil jeg sætte mig og gøre det, men hvorfor jeg ikke gør det lige nu, er fordi der skete flg. en dag. Jeg fortalte Emil, at jeg godt kunne tænke mig at skrive om ham, da jeg syntes det er vigtigt, at så mange som muligt får kendskab til, hvad det vil sige at stamme. Det syntes Emil var helt fint, han spurgte om det skulle være en roman eller et digt, for hvis det skulle være et digt, syntes han »bare« at jeg kunne skrive:

»Jeg har en søn der stammer
låst inde bag tremmer
af den lede stammen«.

Se det syntes jeg er meget præcist sagt, af en dreng der lige er blevet 11 år. Det lille digt vil jeg så gå og tygge på og på et eller andet tidspunkt sætter jeg mig og skriver om Emil, fra han blev født og til nu.

Er der andre der sidder og tumler med samme eller andre ideer, er de velkomne til at kontakte mig.

Når vi er forældre til et barn der stammer, skal vi jo også hele tiden tænke på, at vi gør de her ting for andre mennesker, dvs. at jeg hele tiden skal fortælle Emil, hvad jeg f.eks. vil skrive, så han er med i de ting, der vedrører ham og hans liv. Selv om vi er hans forældre, er det jo immer-væk hans liv, og ham der skal leve med sin stammen.

Anette Aude Vegeberg
Skelagervej 406, Århus N, tlf: 86 10 99 79